

Sygn. akt XVII AmE 82/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 stycznia 2020 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 82/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 31 stycznia 2020 roku, numer (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12b, art. 56 ust. 2 i 3, art. 56 ust. 2h pkt 4 w związku z art. 56 ust., 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.) oraz art. 104 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) i art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1145), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. o nr identyfikacji podatkowej (NIP): (...) (dalej: „Przedsiębiorca”) w związku z nieprzekazaniem w terminie sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki., orzekł:

1) że Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu (dalej „sprawozdanie”) za miesiące: od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,

2) za działanie opisane w pkt 1 wymierzam Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 220 000,00 (dwieście dwadzieścia tysięcy złotych), w tym:

a. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc lipiec 2017 r.

b. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc sierpień 2017 r.,

c. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc wrzesień 2017 r.,

d. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc październik 2017r.,

e. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc listopad 2017 r.,

f. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc grudzień 2017 r.,

g. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc styczeń 2018 r.,

h. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc luty 2018 r.,

i. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc marzec 2018 r.,

j. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc kwiecień 2018 r.,

k. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc maj 2018 r.,

l. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc czerwiec 2018 r.,

m. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc lipiec 2018 r.,

n. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc sierpień 2018 r.,

o. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc wrzesień 2018 r.,

p. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc październik 2018 r.,

q. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc listopad 2018r.,

r. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc grudzień 2018 r.,

s. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc styczeń 2019 r.,

t. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc luty 2019 r.,

u. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc marzec 2019 r.,

v. 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc kwiecień 2019 r.,

3. umarzam postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niezachowanie terminu do przekazania w terminie sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw energii.

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł odwołanie. Zaskarżył powyższą decyzję w części dotyczącej punktu 2, tj. nałożenia na Powoda kar pieniężnych w łącznej wysokości 220 tys. zł za nieprzekazanie w terminie sprawozdań o rodzajach oraz o ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu, za okres lipiec 2017 r. - kwiecień 2019 r.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1) przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 56 ust. 6a w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 12b) Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie oraz uznanie, że stopień szkodliwości przedmiotowego czynu nie jest znikomy, podczas gdy brak złożenia sprawozdań był uchybieniem o charakterze czysto formalnym, nie prowadził do powstania szkody lub zagrożenia jej powstania, w znikomy sposób wpływał na dane statystyczne publikowane przez Prezesa URE, wynikał wyłącznie z braku świadomości pracowników Powoda odnośnie szczegółowych regulacji Prawa energetycznego, nie był działaniem celowym, jak również nie był skutkiem wszczęcia kontroli (Powód z własnej woli, po dowiedzeniu się o konieczności składania sprawozdań, złożył zaległe sprawozdania), a w konsekwencji Prezes URE powinien odstąpić od wymierzenia kary;

b) art. 56 ust. 1 pkt 12b) (w brzmieniu obowiązującym do 31.12.2019 r.) oraz art. 56 ust. 2h pkt 4) Prawa energetycznego poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że kara w wysokości 10 000 zł powinna być wymierzona za każde sprawozdanie z osobna, podczas gdy przepis ten wskazuje na liczbę mnogą „nie przekazuje w terminie sprawozdań”, w z związku z czym brak jest podstaw do nałożenia dwudziestu dwóch kar, a maksymalna kara w niniejszej sprawie nie powinna przekraczać 10 000 zł, tym bardziej, że przepisy o charakterze sankcyjnym powinny być wykładane ściśle;

2) przepisów postępowania, tj.:

a) art. 7 k.p.a. i art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. - poprzez zaniechanie uzyskania od Powoda wyjaśnień mających na celu rozstrzygnięcie spornych kwestii oraz ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego powierzchownie, sprzecznie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego (organ poprzestał w kluczowych kwestiach na ogólnych sformułowaniach, bez odniesienia się do konkretnej szkodliwości przedmiotowego czynu), a w konsekwencji uznanie,

że nie zachodzą podstawy do wydania decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary, podczas gdy Pozwany dobrowolnie (bez wezwania) złożył zaległe sprawozdania, współpracował z Prezesem URE w trakcie całego postępowania, wyjaśniając w sposób uczciwy i rzetelny przyczyny powstałych opóźnień;

Mając na uwadze powyższe, wniósł o:

1) na podstawie art. 479⁴⁹ k.p.c. o zmianę zaskarżonej Decyzji w pkt 2 poprzez odstąpienie od wymierzenia Powodowi kary za złożenie sprawozdań za okres lipiec 2017 r. - kwiecień 2019 r. po terminie,

ewentualnie - w przypadku uznania przez tut. Sąd, że nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia Powodowi kary, o zmianę Decyzji w pkt 2 poprzez nałożenie jednej kary w kwocie 10 000 zł,

w przypadku natomiast uznania braku podstaw do zmiany Decyzji - o uchylene zaskarżonej Decyzji w zaskarżonej części i przekazanie Prezesowi URE do ponownego rozpoznania;

2) o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;

3) przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powoda lub jego pełnomocnika;

4) dopuszczenie dowodu z:

a. dokumentów wskazanych w treści pisma na okoliczność ich treści,

b. zeznań świadków:

i. J. R. - pracownika Powoda

ii. S. B. - pracownika Powoda

obu na okoliczność przedmiotu bieżącej działalności spółki, celu wykorzystywania smaru (...) i jego właściwości, ilości sprowadzanego smaru, braku świadomości objęcia regulacjami sprawozdawczymi względem Prezesa URE, podejmowania samodzielnych czynności w celu ustalenia obowiązków związanych z wpisem do rejestru podmiotów przywożących, okoliczności w jakich doszło do uświadomienia obowiązków sprawozdawczych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1) oddalenie odwołania,

2) pominięcie wniosków dowodowych w postaci zeznań świadków wskazanych w odwołaniu i dokumentów załączonych do odwołania jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,

3) zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. w załączeniu do pisma z dnia 11 czerwca 2019 r. przedłożył sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. Wyjaśnił przy tym, iż przedmiotem działalności Spółki jest przede wszystkim produkcja wyrobów z gumy. Spółka w zakresie swojej działalności gospodarczej nabywa wewnątrzspółnotowo smary o kodzie (...) (smary do produkcji i przetwarzania gumy). Nabywane przez Spółkę smary są wykorzystywane w procesie produkcji. Ponadto zdaniem Spółki paliwa ciekłe to ciekłe nośniki energii, aby

dany produkt mógłby być uznany za paliwo ciekłe musi być nośnikiem energii i musi być ciekły. Nabywane przez Spółkę wewnątrzspółnotowo towary o kodzie (...) nie są nośnikami energii. Jednak uwzględniając treść § 2 pkt 14 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących, który wskazuje, że wpisu do rejestru podmiotów przywożących wymaga przywóz wyrobów oznaczonych, m.in. kodem(...), Spółka w dniu 13 czerwca 2019 r. złożyła sprawozdania, o których mowa w art. 43d ustawy – Prawo energetyczne za miesiące od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. (k. 4-113 akt adm.)

Przedsiębiorca: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. został wpisany do Rejestru Podmiotów Przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod nr (...) w dniu 21 czerwca 2019 r. (k. 114-115 akt adm.)

Pismem z dnia 5 sierpnia 2019 r. znak: (...), Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzekazaniem w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, za miesiące: od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. Ponadto, mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, Przedsiębiorca został wezwany do złożenia w terminie 14 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia dokumentów potwierdzających złożenie przedmiotowego sprawozdania za miesiące od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz ministra właściwego do spraw energii. Ponadto Przedsiębiorca został poinformowany o włączeniu do materiału dowodowego: pisma (...) Sp. z o. o. z dnia 11 czerwca 2019 r. wraz z załącznikami (w tym uwierzytelnioną kopię sprawozdań, o których mowa w art. 43d ustawy – Prawo energetyczne za miesiące od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r.); wydruk z portalu finansowego Ministerstwa Sprawiedliwości sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2018 r. (...) Sp. z o. o. (...) oraz uwierzytelnioną kopię decyzji Prezesa URE z dnia 21 czerwca 2019 r. nr (...) Pismo zostało skutecznie doręczone w dniu 13 sierpnia 2019 r. (k. 1, 2, 3 akt adm.)

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 27 sierpnia 2019 r. będącym odpowiedzią na wezwanie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 sierpnia 2019 r. przedłożył kopię potwierdzenia nadania przesyłki listowej poleconej w dniu 13 czerwca 2019 r. zawierającej ww. sprawozdania, których adresatami były organy wskazane w art. 43d ustawy – Prawo energetyczne, tj.: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, minister właściwy do spraw finansów publicznych i minister właściwy do spraw energii. (k. 116, 117 akt adm.)

Pismem z dnia 7 października 2019 r., Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz poinformowany o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w siedzibie Urzędu w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania niniejszego pisma. Jednocześnie Przedsiębiorca został zawiadomiony o niezakończeniu w terminie, przewidzianym w art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. W związku z powyższym, na podstawie art. 36 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, został wyznaczony nowy termin do zakończenia postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie do dnia 16 grudnia 2019 r. Pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 14 października 2019 r. (k. 121, 122 akt adm.)

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 21 października 2019 r. wypowiedział się w zakresie zebranego materiału dowodowego, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia Spółce kary. (k. 125 akt adm.)

Pismem z dnia 2 grudnia 2019 roku Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego. (k. 130, 131 akt adm.)

W dniu 31 stycznia 2020 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję numer (...) (k. 132-138 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Postanowieniem z dnia 30 marca 2022 roku, na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął dowody z zeznań świadków J. R. i S. B. na wnioskowane przez powoda okoliczności, wskazane w treści pkt 4 odwołania, jako nieistotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy (dotyczące: ilości sprowadzanego smaru, braku świadomości objęcia regulacjami sprawozdawczymi względem Prezesa URE, okoliczności w jakich doszło od uświadomienia obowiązków sprawozdanych), bądź okoliczności bezsporne (dotyczące: okoliczności przedmiotu bieżącej działalności powoda, podejmowania samodzielnych czynności celem ustalenia obowiązków związanych z wpisem do rejestru podmiotów przywożących, celu wykorzystywania smaru (...) i jego właściwości).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 43d ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.), dalej: „Pe”) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu- w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie. Zgodnie natomiast z treścią art. 62d pkt 4 ustawy- Prawo energetyczne dodaną ustawą z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1495), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. „od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu- w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie”.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że powód został wpisany do Rejestru Podmiotów Przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod nr (...) w dniu 21 czerwca 2019 roku oraz, że nie dopełnił w ustawowym terminie obowiązku sprawozdawczego w przypadku miesięcy obejmujących okres od lipca 2017 r. do kwietnia 2019 r. r. W treści odwołania powód przyznał również, że podjął czynności mające na celu ustalenie czy (...) podpada pod kod (...). Skontaktował się w tym celu z dostawcą, który poinformował powoda, że faktycznie smar ten jest przez niego klasyfikowany pod kodem (...), co wynikało ze specyfikacji producenta. Należy tu też podkreślić, że powód zaskarżył decyzję jedynie co do punktu 2, tj. wymierzonej powodowi kary. Powód nie zaskarżył decyzji w zakresie punktu 1 decyzji, tj. w przedmiocie ustalania deliktów administracyjnych w zakresie nieprzekazania sprawozdań za wskazane miesiące. Tym samym, powód nie kwestionował, że był podmiotem przywożącym w rozumieniu art. 3 pkt 12 c ustawy – Prawo energetyczne oraz, że doszło do zaniechania obowiązku sprawozdawczego za miesiące wskazane w sentencji zaskarżonej decyzji, pomimo tego, iż taki obowiązek wynikał wprost z treści art. 43d ust. 1 Pe. Powód nie kwestionował zatem swego statusu podmiotu przywożącego, z którym nierozdzielnie związany jest obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w treści art. 43d. ust. 1 Pe w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12b ustawy - Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdań, o których mowa w art. 43d tej ustawy. Zgodnie natomiast z treścią art. 56 ust 2h pkt 4 kara pieniężna w przypadku określonym w ust. 1 pkt 12b została ustalona przez ustawodawcę na kwotę 10 000 zł, tj. w wysokości przez ustawodawcę wprost w treści przepisu określonej.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne.

Według ustawodawcy, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Z treści powołanego przepisu wynika w szczególności, iż Prezes URE ma jedynie „możliwość” zastosowania tej instytucji, nie zaś obowiązek, co wpływa na fakultatywny, a nie obligatoryjny charakter tej instytucji. W przypadku zatem nawet łącznego wystąpienia obu przesłanek koniecznych, wskazany organ może, ale nie musi skorzystać z tej kompetencji.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż zastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wymaga łącznego spełnienia obu przesłanek wymienionych w treści powołanego przepisu.

Jedną z przesłanek koniecznych do zaistnienia możliwości zastosowania wyżej wymienionej instytucji jest znikomy stopień szkodliwości czynu. Powód twierdził, iż stopień szkodliwości jego czynu jest znikomy. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 października 2014 r. (III SK 47/13, OSNP 2016, Nr 8, poz. 112) wskazał, że rozstrzygając, czy naruszenie obowiązku ciężącego na przedsiębiorcy można w okolicznościach faktycznych sprawy uznać za czyn o znikomym stopniu szkodliwości, zasadne jest odwołanie się do sposobu weryfikacji tego stopnia wypracowanego w prawie karnym, skoro prawodawca posłużył się w art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne instytucją prawa karnego, z uwagi na represyjny charakter kar pieniężnych przewidzianych w tym przepisie. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy oraz rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W orzecznictwie wskazuje się, że przy ocenie stopnia szkodliwości społecznej czynu, mają decydować wyłącznie okoliczności związane z czynem, a podstawowe znaczenie mają rodzaj i charakter naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem, rozmiar wyrządzonej i grożącej szkody oraz zamiar i motywacja sprawcy.

Powód podniósł, że o znikomym stopniu szkodliwości czynu świadczy okoliczność, że ilość smaru niezgłoszona przez powoda stanowiła średnio 0,017 % ogólnej liczby smaru wskazanego w kwartalnych zestawieniach Prezesa URE. Wskazał też, że powoływanie się przez Prezesa URE na istotność niezłożonych w terminie sprawozdań o przywiezionych smarach nie ma odzwierciedlenia w praktyce, a argument ten został użyty jedynie na potrzeby uzasadnienia zastosowanej kary. Stanowisko powoda w tej mierze jest niezasadne. Istnienie obowiązku sprawozdawczego obejmowało bowiem powoda, niezależnie od ilości łącznie importowanych smarów na terenie RP czy pozycji rynkowej przedsiębiorcy. Ponadto, w przekonaniu Sądu, podmiot przywożący, powinien składać sprawozdanie miesięczne, nawet jeżeli faktycznie w okresie sprawozdawczym nie wykonywał działalności. Nie miała zatem znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dokonana przez powoda ocena istotności przedmiotowych danych w oparciu o treść sprawozdań Prezesa URE, czy też informacji publikowanych w Biuletynach Branżowych Prezesa URE wskazanych w treści odwołania (k. 25-39, 40-48, 49-55), gdyż oceny istotności przedmiotowych informacji niewątpliwie dokonał już sam ustawodawca, nakładając na podmioty przywożące obowiązek składania przedmiotowych sprawozdań za każdy miesiąc. Nie budzi też wątpliwości Sądu, że terminowość składania sprawozdań ma na celu umożliwienie pozwanemu bieżącej realizacji jego ustawowych zadań, w szczególności w przedmiocie nadzoru i kontroli rynku paliw. Nie należy też tracić z pola widzenia okoliczności, że powód obowiązek w całości zrealizował dopiero w dniu 13 czerwca 2019 r., zatem najdłuższe opóźnienie w przekazaniu przedmiotowych sprawozdań wynosi 1 rok 9 miesięcy 23 dni a najkrótsze wynosi 24 dni. Tym samym, nie zasługuje na aprobatę twierdzenie powoda, iż jego zaniechanie w określonym czasie, nie wywołało negatywnych skutków oraz świadczy o znikomym stopniu szkodliwości czynu.

Ponadto, w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, gdy chodzi o tzw. profesjonalistów, czyli, jak w przypadku powoda – przedsiębiorcy prowadzącego na własny rachunek działalność gospodarczą, spoczywa na nim obowiązek znajomości przepisów prawnych i dołożenia należytej staranności w zakresie jej prowadzenia. Należy tu zauważyć, że Prezes URE na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 10 sierpnia 2017 r. umieścił informację (nr 55/2017) dotyczącą sposobu wypełniania sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i

wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu, w której przypominał o konieczności realizacji obowiązków, sprawozdawczych, natomiast pierwsza informacja na temat nowych obowiązków sprawozdawczych dotyczących paliw ciekłych pojawiła się na stronie BIP Urzędu w zakładce „Aktualności” już w dniu 1 czerwca 2017 roku. Powód miał zatem możliwość powzięcia informacji o zaistnieniu przedmiotowego obowiązku oraz sposobie jego realizacji. Powód jako podmiot przywożący powinien był podjąć odpowiednie kroki w stosownym czasie, w celu zapewnienia bieżącego monitorowania obowiązków powoda wynikających z bieżących regulacji prawnych. Z tego też względu, wskazywane przez powoda w treści odwołania działania mające na celu ustalenie istnienia po jego stronie przedmiotowego obowiązku sprawozdawczego, czy też trudności i wątpliwości z tym związane (k. 18, 56-58), jak również okoliczności, w jakich doszło do uświadomienia obowiązków sprawozdawczych nie mogą stanowić okoliczności zwalniających powoda z odpowiedzialności, z tytułu zaistnienia przedmiotowych deliktów administracyjnych.

Z powyższego wynika zatem, że pozwany w sposób prawidłowy dokonał nałożenia na powoda kar w wysokości po 10,000 zł w punkcie 2 zaskarżonej decyzji. Wskazać przy tym należy, iż odpowiedzialność podmiotu za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny, tj. niezależny od winy, zaś element subiektywny w postaci umyślności lub nieumyślności naruszenia, czyli „winy” jest okolicznością braną pod uwagę przy wymiarze kary i jej wysokości. Ustawodawca jednak, dla osiągnięcia wskazywanego wyżej celu ustawy, przewidział karę w wysokości ściśle określonej tj. w kwocie 10.000,00 zł. Wskazać tu też należy, że przepis art. 56 ust. 1 pkt 12b Pe, zawiera odniesienie do art. 43 d tej ustawy. W jego treści natomiast mowa jest o obowiązku złożenia „sprawozdania”, a ponadto wskazuje, że powinno być składane co miesiąc. W związku z tym, niezłożenie sprawozdania za którykolwiek z miesięcy, każdorazowo oznacza wypełnienie dyspozycji z art. 56 ust. 1 pkt 12b ustawy - Prawo energetyczne, a tym samym odpowiedzialność z tytułu deliktu administracyjnego zagrożonego karą pieniężną wprost określoną przez ustawodawcę, tj. w wysokości 10.000,00 zł. Nie miał zatem racji powód zarzucając Prezesowi URE, że brak było podstaw do nałożenia dwudziestu dwóch kar, a maksymalna kara w niniejszej sprawie nie powinna przekraczać 10.000,00 zł. Błędne też było przekonanie powoda o naruszeniu przepisu art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne. Brak bowiem zastosowania względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wynikał z tego, że powód nie spełnił wszystkich przesłanek wymaganych łącznie treścią art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne, nie zaś z tego, że pozwany w sposób dowolny nie uwzględnił okoliczności niniejszej sprawy. Zaskarżona decyzja nosi zatem cechy zindywidualizowanego aktu administracyjnego.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty procesu po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska